

Ταυτόχρονα, τα οικονομικά μέτρα που εξαγγέλλουν, καταπατούν τον πυρήνα των βασικότερων κοινωνικών κεκτημένων και τα δέχθεν έκτακτα μέτρα περιορισμού, καταστολής και αστυνομοκρατίας, θα γίνουν η «νέα αντί-κοινωνικότητα».

Ο πόλεμος που ευαγγελίζονται ότι μόλις τώρα ξεκίνησε, δεν είναι παρά το βάθεμα των σχέσεων εκμετάλλευσης στις πλάτες των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων.

Αν δεν αντισταθούμε σε κάθε γειτονιά, θα βγαίνουμε απ' το σπίτι μόνο για δουλειά...

Αυτό που δεν γίνεται, ίσως, σε πρώτο χρόνο αντιληπτό είναι – αντίθετα σε όσους/ες πιστεύουν πως ζουν ένα κακό όνειρο – ότι η νέα κανονικότητα έχει έρθει για να μείνει.

Έτσι, τη στιγμή που οι ζωές μας “μπαίνουν στον πάγο” (κι ενώ η καπιταλιστική μηχανή συνεχίζει να δουλεύει με τηλεργασία- τηλεκπαίδευση -ηλεκτρονικό εμπόριο), την ίδια στιγμή τα κράτη και οι καπιταλιστές συνεχίζουν να προωθούν όλες εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που κρίνονται αναγκαίες για τη διαίωνιση της κυριαρχίας τους αλλά και για την αναδιάρθρωση της οικονομίας (αντιεργατικά νομοσχέδια, νομοσχέδιο για την παιδεία, νομοσχέδιο για το περιβάλλον και τις διαδηλώσεις).

Παράλληλα, η διαρκώς αυξανόμενη επιτήρηση των κινήσεων μας και η τιμωρία των κατά την κρίση μπάτσων «παραβατών», διευρύνουν τη συνθήκη της παραδοσιακής μορφής εγκλεισμού, η οποία καταλαμβάνει πλέον τις πόλεις, απ' άκρη σ' άκρη, την κάθε γειτονιά, μετατρέποντας τις σε “μοντέρνες φυλακές”.

Η νέα κοινωνικότητα της οποίας μας θέλουν υπεύθυνους κοινωνούς, βασίζεται σε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θέλουν να συνάψουμε με το κράτος.

Αυτό επιδιώκουν να συμβεί εξαναγκάζοντάς μας, με τα νέα μέτρα, να παραδεχτούμε την προσωπική μας υπευθυνότητα, έτσι ώστε τώρα που αυξάνονται οι ασθενείς και οι νεκροί (που είναι κυρίως κομμάτια της δικής μας τάξης, αυτής των καταπιεσμένων), να θεωρούμε τους εαυτούς μας υπεύθυνους γι' αυτή την κρίση, απαλλάσσοντας, ταυτόχρονα, τους πραγματικούς υπαίτιους των θανάτων, από την ευθύνη τους.

Στον δρόμο να εξαπλώσουμε τον ιό της αντίστασης και της εξέγερσης!

Το κράτος δεν ανακάλυψε την Αμερική.

Η ιδεολογική προπαγάνδα του, εγκαινιάζει μια νέα πραγματικότητα όπου αντίστοιχες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης θα χρησιμοποιούνται για μεγαλύτερο κοινωνικό έλεγχο.

Ο κορονοϊός αποτελεί ένα θαυμάσιο πείραμα για το ποιες μεθόδους θα χρησιμοποιήσουν τα καπιταλιστικά κράτη για την διέξοδο και διάσωση οικονομιών σε ύφεση και κατάρρευση.

Οι σημερινές στρατηγικές αποτελούν μελλοντικές διεξόδους του κεφαλαίου για την περαιτέρω εποίκιση όλο και περισσότερων πτυχών της ζωής μας.

Σ' αυτό το πλαίσιο τα αποτελέσματα της πανδημίας σε οικονομικό επίπεδο θα γίνουν οι αφορμές για περαιτέρω οικονομική αφάιμαξη και εκμετάλλευση, φυσικά για τα φτωχότερα κοινωνικά κομμάτια, που θα κληθούν μελλοντικά να ξαναχτίσουν τα ερείπια της κυριαρχίας.

Ο δικός μας πόλεμος, ο αγώνας για ζωή, είναι αποκλειστικά υπόθεση των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου.

Την ώρα που εγκαινιάζεται μια νέα εποχή θυσιών για τους εκμεταλλεζόμενους, την ώρα που οι κυρίαρχοι προστάζουν για ολοκληρωτική υποταγή, να εμπιστευτούμε ξανά την κοινωνική και συλλογική συνείδηση.

Η αλληλεγγύη δεν στηρίζεται στις κενές εκκλήσεις για ατομική ευθύνη και ατομικά μέτρα προστασίας, παρά βασίζεται στη δύναμη της συλλογικής αυτοπροστασίας που ουδεμία σχέση έχει με τον ακροδεξιό βόθρο των ψεκασμένων.

Το νέο διευρυμένο καθεστώς εξαίρεσης που θα ακολουθήσει, έρχεται για να προστατέψει τα συμφέροντα πολυεθνικών, αφεντικών και ιδιοκτητών και για να αλώσει τις ζωές και την υγεία των από τα κάτω.

Αυτό το καθεστώς προσπαθούν να νομιμοποιήσουν με τα μέτρα που απαγορεύουν κάθε παρέμβαση στο δημόσιο πεδίο, που αποστερούν κάθε δυνατότητα αυτοκαθορισμού των σωμάτων μας.

Να μη συνηθίσουμε στο θάνατο που υπόσχεται μια οικονομία πολέμου, με την οποία δεν έχουμε κανένα κοινό συμφέρον!

Δεκέμβρης 2020,

Αναρχική/ Αντιεξουσιαστική συλλογικότητα

Σε τροχιά σύγκρουσης
setroxiasyngrousis@espiv.net

